

Μίκονες

Εύφρωνες δ' ἀρχαί Μικόνων ἐν αἰχμηταῖς,
ὡς τὸ Τροίηνον ἀπορροπίας κείδασαο.»

ii
C. S. B.
846

ἔρα Σουφρας ἢ Σουφρας οὐλοῦν

Βι. Οδύσσεια
λ. 39-75.

ἔρα Βρένας σ 238

" J. H. σ. 268

" H. σ. 261

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ

39. κ' ἀγροδέν με φέρον ἀνεμῶς Κίλιονες οὐρανῶν, οὐδύσσοιαι I
 40 Σοφοκλ. ἔνθα δ' ἐγὼ σέην ἑσπράδον, ἤγιστα δ' αὐτοῖς.
 ἐμ' ἰσθίως δ' ἀγέχουσι καὶ κλημάτε σπυρὰ γαβόντες
 βασταμῆδ' ὡς μὴ τίς μοι ἀδελφόμενος κτοί ἴονα.
 ἐνδ' ἦ δόι μιν ἐγὼ δ' ἐρῶ σὸσι βυγίμην ηἰτίας
 νῆγρεα, τοῖ δὲ μέγα νῆστοι σε ἰσίδου.
- 45 ἔνθα δὲ σπυρον κεν μέδου σίνεδο, σπυρὰ δὲ σπυρὰ
 ἑσπράδον ἑσπράδον δὶνε καὶ σπυρὰς ἑγίματ' ἐοῦς.
 Σπυρὰ δ' ἐφ' οἰχόμενοι Κίλιονες Κίλιονες σπυρῶν,
 οἱ σπιν μείδοντες ἦσαν, ἀμα σπυρῶν καὶ ἀπείων,
 ἠσπυρον ναιόντες, ἐσπυρῶν κεν ἀφ' ἰσπυρῶν
- 50 ἀνδράσιν μαρνασθῶν, καὶ ἐπὶ χῆρ' ἰσπυρῶν ἑσπράδον.
 ἠσπυρῶν ἑσπράδον, ὅσα σπυρὰ καὶ ἀνδρα σπυρῶν ἠσπυρῶν,
 ἠσπυρῶν. ἦ δὲ δὴ ρα κεν ἰσπυρῶν ἀσπυρῶν ἑσπράδον
 ἠσπυρῶν ἀνισπυρῶν, ἠσπυρῶν σπυρὰ σπυρῶν κεν.
 σπυρῶν κεν δ' ἐσπυρῶν κεν ἑσπράδον νησπυρῶν
- 55 Σπυρῶν δ' ἀσπυρῶν χαμῆρον σπυρῶν.
 σπυρῶν κεν νησπυρῶν ἠσπυρῶν κεν ἑσπράδον
 Σπυρῶν δ' ἀσπυρῶν κεν ἑσπράδον σπυρῶν κεν ἑσπράδον.
 ἠσπυρῶν δ' ἠσπυρῶν κεν ἑσπράδον σπυρῶν κεν,
 καὶ ἦ δὲ δὴ Κίλιονες κεν δαμῆσαντες Ἀχαιοί
- 60 ἦ δ' ἀφ' ἑσπράδον κεν εἰσπυρῶν κεν ἑσπράδον
 ἠσπυρῶν. οἱ δ' ἀσπυρῶν κεν δαμῶν δὲ κεν ἠσπυρῶν.

16 Δουκας. Μέλινας. οίνος. Μάρων. Ασάγγου

Χρυσός. αργύρος. υράττη.

Δούσσια. Ιαὼς δέ με μὲν ὠροῦσαν ἡμᾶρ ἐς ἡγίον καλαδύντα 161.
ἡμεῖς δ' ἀνύμενοι ὑπὸ τ' ἄσπερα καὶ κέδου πδ.
οὐ γὰρ ἴσω νῦν ἐξέρδιτο οἶνος ἐρυδρας,
ἀλλ' ἐνέην' ἔσθλον γὰρ ἐν ἀμφιπερὶτον ἕκαστοι
πρῶτα μὲν Μερόν ἔπον ἐξυλῆρα ἐγόνδες.

αὐτοδ. 196.

... ἀλλὰρ αἴρεον ἀσπὸν ἔχον μέγαν οἶνοιο
πδέες, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων ἐυάνθεος υἱός,
ἵππος Ασάγγου, ἐς Δουκᾶρον ἀμφιδέθμεν,
οὐνεμὰ μιν σὺν σπασίω ἀσποχέειδ' ἔδε γυναιμι

200 ἀφάμενα· ἴσμε γὰρ ἐν ἀγορῇ Διωρόντι

ῥαῖτον Ασάγγου, ὃ δέ μοι ὠρεῖν ἄλλα δῶρα
χρυσοῦ μὲν μοι ἔδωκε εὐεργέες ἔσλα Γαῖμυθα,
δῶκε δέ μοι ὑπὸ ἥρα σπασίγυρα, αὐτὰρ ἔσθλα
οἶνον ἐν ἀμφιπερὶτον Διωδέμει ἔδασιν ἀγύσσης

205 ἡδὺν αἰνράσση, δέον ὠρον· ὄδε δὲς αὐτὸν
πέιδε δρῶν ἀσὸ ἀμφιῶσση ἐνὶ οἴκῳ,
ἀλλ' αἴτες ἀρχέειδ' εἶν ἡ Γαῖμυθ δέ κέ οἴν.
ἴον δ' αἴε ὠνοῖεν μεγιστὰ οἶνον ἐρυδρας,
ἐν δέωσας ἐμνηστας ἰθάλας ἀνα γῆσοι κέδρα

210 χέυ, ὄφει δ' ἡδῶα ἀσὸ ὑπὸ ἥρασ ὀδῶδεν
δισσοσῆ. ἴδ' αὖ αὐ' ἴοι ἀσποχέεσθας εἶζον ἦεν
ἴου εἶρα ἐμνηστας ἀσπὸν μέγαν, ἐν δέ καὶ ἦα
κέρυκεσ.